

soud shledává vadnost řízení, i pokud jde o uplatněný důvod propouštěcí, spatřovaný žalovaným v tom, že žalobce nezaslal práci domácím dělníkům, s kterým se odvolací soud po skutkové stránce neobíral, a proto bude na odvolacím soudě, aby i o tomto důvodu propouštěcím všechny potřebné skutkové okolnosti zjistil a o jeho oprávněnosti rozhodl, zvláště když žalovaný tvrdí, že v tomto směru nekonal žalobce své povinnosti již v době před stávkou, t. j. od 3. července 1937. Pokud odvolací soud u dalších žalovaným uplatněných propouštěcích důvodů a to zejména předčasné výplaty mzdy předem před odvedením práce Josefu F-ovi a noční práce Jaroslava W. vycházel z předpokladu, že těchto důvodů žalovaný neuplatnil v dopise ze dne 26. července 1937 a že jich nelze ex post uplatňovati, a potřebného skutkového stavu vůbec nezjistil, trpí odvolací řízení i v tomto bodě neúplností (§ 503 č. 2 c. ř. s.). Dovolací soud totiž již v rozhodnutí Sb. n. s. č. 7384, na které se pro stručnost odkazuje, vyslovil zásadu, že zaměstnavatel propouštěje zaměstnance ze služby, nemusí mu oznámiti důvod propouštěcí, a že stačí, že důvod ten prokáže teprve na soudě ve sporu. Obíratí se s další výtkou dovolání, že předpoklad odvolacího soudu, že u právě uvedených důvodů ostatně žalovaný neprokázal, že od doby, kdy se o těchto věcech dozvěděl, do propuštění neuplynulo více než 8 dnů, nemá opory ve spisech, jest za dosavadního stavu věci předčasné a bude věcí odvolacího soudu, aby i v tomto směru všechny potřebné skutkové okolnosti zjistil. Poněvadž pro shora vyličenou neúplnost odvolacího řízení bylo třeba rozsudek odvolacího soudu zrušiti a věc vrátiti odvolacímu soudu, aby v jednání pokračoval a po jeho doplnění v hořejších směrech znovu rozhodl (§ 35 (2) zák. č. 131/1931 Sb. z. a n.), netřeba se zabývati ostatními vývody dovolacími.

Čís. 17470.

Znalec, jenž provedl odhad nemovitosti v dražebním řízení, neodpovídá, nejde-li o zlý úmysl, za škodu způsobenou povinnému nedostatky znaleckého nálezu o odhadní hodnotě nemovitosti, mohl-li povinný zjednatí nápravu prostředky naznačenými v §§ 28 a 35 odh. ř.

(Rozh. ze dne 16. listopadu 1939, Rv I 479/39.)

Žalobce byl až do roku 1935 se svojí manželkou Emilií F. spoluvlastníkem nemovitostí zapsaných ve vl. 272 a 61 poz. knihy kat. úz. K. a to každý jednou polovinou. V roce 1935 byla vedena vymáhající stranou, Městskou spořitelnou v N., exekuce vnucenou dražbou těchto nemovitostí u okresního soudu v N. Dne 17. dubna 1935 byl proveden soudní odhad těchto nemovitostí, k němuž byl přibrán žalovaný jako soudní znalec, jenž odhadl dům č. p. 61 částkou 23.000 K a dům č. p. 100 částkou 105.911 K. Tyto nemovitosti byly vydraženy za nej-

nižší podání 85.941 K 40 h. Proti usnesení okresního soudu v N. o odhadu podal žalobce námitky, které však byly pro opožděnost pravoplatně odmítnuty. Žalobce tvrdí, že odhad nemovitostí, jenž byl podkladem k usnesení okresního soudu v N. o odhadu, byl proveden žalovaným Jaroslavem K. z hrubé nedbalosti nesprávně, žalovaný nebral náležitého zřetele na různé položky a součásti domu, některé věci, jako kanalisaci a pod. vůbec neoceňoval. Celková hodnota všech nemovitostí obnášela nejméně 255.000 K, takže nejmenší podání by bylo 170.000 K. Vzhledem k nejvyššímu podání 85.941 K 40 h, za něž byly nemovitosti žalovanou firmou vydraženy, byla mu způsobena škoda spočívající v rozdílu nejnižšího podání a podání, jaké by musilo býti stanoveno, kdyby nemovitosti byly řádně odhadnuty. Nižší soudy zamítly žalobu, domáhající se náhrady této škody.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolací soud schvaluje názor odvolacího soudu, že žalobce nemůže žalovaného znalce činiti civilněprávně zodpovědným za škodu zaviněnou prý udánlivými nedostatky jeho znaleckého elaborátu o odhadní hodnotě nemovitostí žalobcových; udánlivé nedostatky, mající podle vlastního přednesu žalobce příčinu jen v nedbalosti, nikoliv ve zlém úmyslu žalovaného znalce, jsou totiž takového rázu, že žalobce mohl zjednat jejich nápravu a uvarovati se udánlivé škody prostředky naznačenými v §§ 28 a 35 odh. ř. Zákon (§§ 28, 35 odh. ř.) dává v odhadním řízení povinnému prostředky tam uvedené právě za tím účelem, aby poškození svých majetkových zájmů nesprávným znaleckým posudkem zabránil, a žalobce, když těchto prostředků nepoužil, zavinil si škodu sám. Výtka dovolání, že by musilo býti zjištěno, že by námitky neb rekurs proti soudnímu odhadu, opřené o výtky, jež žalobce v tomto sporu proti znaleckému elaborátu činí, byly měly úspěch, jest lichá, neboť žalobce vytýká znaleckému elaborátu, že opomenul pojmouti do odhadu pivní sklep a kanalisaci a že prý nápadně nízko odhadl zahradu a zastavěnou plochu. Tyto vady však mohly býti zjištěny a odstraněny také v odhadním řízení prostředky, jež zákon v tomto řízení poskytuje, když tu skutečně byly a z toho přece žalobce v tomto sporu vychází. Poukaz dovolání na rozhodnutí č. 6753, 8902, 16020, 16075 v souzené věci nedopadá, ježto tato rozhodnutí byla vydána na skutkovém podkladě naprosto rozdílném.

Čís. 17471.

Úplně zbavený svéprávnosti (§ 3 odp. ř.) nemůže podávati sám opravné prostředky v řízení o zbavení svéprávnosti, leč že by šlo o případy §§ 38, 53 ř. o zbav. svépr.